செந்தமிழ்ச் செல்வி

உள்ளுறை

மணிவிழாக் காணும் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிந்த பெரு மக்களுக்குக் கழக ஆட்சியரின் நன்றியுணர்வு	௪௧௭
பதிப்புக் கலைப் பார்வை—2	௪௨0
சங்க நூல்களில் முயிறு	௪௨௪
சிந்தி மொழியில் தமிழ்ச்சொற்கள்	௪௨௧
ஞா. தேவநேயரின் நற்றமிழ் இசை ஆய்வு	௪௩௨
திராவிடர்கள்	௪௩௮
மாணிக்கவாசகர் கோயில்கட்டினரா?	௪௪௨
கரிவலம்வந்தநல்லூர் பால்வண்ணநாதர்	௪௪௬
ஐ - அஇ - அய்	௪௫0
தமிழக அரசின் பரிசுபெற்ற கழக நூலாசிரியர்கள் (தகுதி உரை)	௪௫௪
பல்துறைக்கலைஞர் பல்லாண்டு வாழ்க!	௪௫௬
நாளிதழ் வேந்தர் சி. பா. ஆதித்தனர் மறைவு	௪௫௮
தமிழ்ப் பேரறிஞர் ஆ. சுப்பையா மறைவு	௪௬௧
செய்திகளும், குறிப்புக்களும்	௪௬௨
மதிப்புரை	௪௭௪

சிலம்பு-௫௫] வள்ளுவர் ஆண்டு-௨0௧௨, வைகாசி June. '81 [பரல் - ௧0

கரிவலம்வந்தநல்லூர் பால்வண்ண நாதர்

[தி. இராசமாணிக்கம், பி. ஏ., பி. காம்., விசாரத்

இணைப்பதிவாளர், தனி அதிகாரி, திருநெல்வேலி மத்திய கூட்டுறவு வங்கி (வரையறை); திருநெல்வேலி]

சங்கரன் கோயிலினின்றும் திருவில்லிபுத்தூர் செல்லும் பெருவழியில் "நாண்மலர்சேர் தடங்கொண்ட வாவி புடைசூழ்ந்த கருவை" எனப்பெற்ற கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்ற ஊர் உள்ளது. இதனைத் "தண்டமிழ்த்தென் கருவாபுரி" என்றும், "பாண்டியரேத்தக் கருவாபுரி" என்றும் திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதியிலும், "முத்தமிழ்க் கருவை" என்றும், "செந்தமிழ்க்கருவையம் பெரும்பதி" என்றும், 'தெள்ளு செந்தமிழ்க் கருவை' என்றும் திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியிலும், "தமிழ்க் கருவை" எனத் திருக்கருவை வெண்பா வந்தாதியிலும் வரதுங்க பாண்டியன் என்ற பிற்காலப் பாண்டிய மன்னன் சிறப்பிக்கின்றான்.

"மிளிரும் புன்சடைமேல் வெண்திங்கள் சூடிய விகிர்தனின்" மேனியைக் குறிப்பிடும்போது தம்பிரானின் தோழராம் சுந்தரர்,

"சந்தித் தடமால் வரைபோல் திரைகள் தணியாது
இடறுங் கடலங் கரைமேல்
அந்தித்தலைச் செக்கர்வானே ஒத்தியால்"

என்று அந்திவானத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். தாண்டகவேந்தராம் அப்பர் அடிகளோ,

"செக்கரொளி பவளவொளி மின்னின் சோதி
செழுஞ்சுடர்த்தீ ஞாயிறெனச் செய்யர்"

எனச் செந்நிறம் கொண்டவராகக் கூறுகிறார். வரதுங்கபாண்டியன் தனது திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதியில்,

"செய்யன் கரியமிடற்றன் வெண்ணீற்றன் செம்பாதிபச்சை
மெய்யன் செழும்பொற் சடாடவியான் வெவ்வனவெடுத்த
கையன்"

எனச் சிவபெருமானின் திருவுருவை விதந்து உரைக்கின்றார். பால்நிற வண்ணம் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. "பால்வெண்ணீற்றன்" என்றுதான் குறிப்பிடப்படுகிறன். "செந்தமிழ்க் கருவையில்" கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனின் பெயர் மட்டும் பால்வண்ண நாதர் அன்று; திருமேனியும் பால்போன்று வெண்மையாக உள்ளது. பொதுவாக இலிங்கத் திருவுரு கருமையாகத்தான்

எங்கும் காணப்படும். இந்தத் திருக்கோயிலில் இது வெண்மையாக இருப்பதை இதன் தனிப்பெருஞ் சிறப்பாகக் கருதலாம். கடலைக் கடைந்து அமுது எடுத்தபோது வானவர்களால் தானவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டனர். தானவர்கள் தாங்களும் அழியாத் தன்மை அடைய வேண்டி இங்கு பாற்குளத்தைத் தோற்றுவித்தனராம். தானவர்கள் அழியாத்தன்மை அடையக்கூடாது என வானவர்கள் வேண்ட, இறைவன் பாற்குளத்தில் மூழ்கி எழுந்தானும். அதனால் அவன் நிறம் பால்வண்ணமாகி விட்டதாம். பாற்குளம், நீர்க்குளம் ஆகிவிட்டது எனக் கோயிற்புராணம் கூறுகிறது. இலிங்கத் திருவுருவின் நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டிற்குப் பதிலாகப் பெரிய வெண்பொட்டுக் காணப்படுகிறது. மேலும் திருமேனி முழுவதிலும் மேடும் பள்ளமும் வட்ட வட்டமாக உள்ளன. மேடான பகுதியில் பலாப்பழத்தின்மேல் உள்ள முள் போன்ற குமிழ் தென்படுகிறது. காவி நிறத்தில் ஆடையும் இயற்கையாக அமைந்துள்ளது. இத்தகு காட்சி வேறு எங்கும் காண்டற்கரிய ஒன்றும்.

இங்குள்ள மூலவர் தேய்ந்து காணப்படுகிறார். இதற்குரிய காரணத்தை வரதுங்கபாண்டியன் தனது திருக்கருவை வெண்பா அந்தாதியில்,

"ஏறுபட்டுக் கல்லால் இருஞ்சிலையால் ஏற்றுண்டு
மாறுகட்ட மாற்றால் அடியுண்டு—மூறுபட்ட
வாதையாலோ கருவை வாணனே பொன்மேனி
பாதியாய்த் தேய்ந்தாய் பகர்"

எனக் கற்பிக்கிறார். சாக்கியநாயனர் கல்லால் அருச்சித்தது பஞ்சவரில் பார்த்தன் வில்லால் அடித்தது போன்றவற்றை இலிங்கத்திருவுரு தேய்ந்தமைக்குக் காரணமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இங்குள்ள செப்புப் படிமங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது இலிங்கோற்பவ வடிவமாம். அயன், அரி, அரன் என்ற மூவரில் அரனே முழுமுதற் பொருள் என்பதை வலியுறுத்தும் வடிவம் இது. பொதுவாக இலிங்கோற்பவ வடிவம் திருக்கோயிலில் கருவறைக்குப் பின்னால் காணப்படும். இத் திருவுருவின் சிறப்பினைத் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் தம்முடைய பதிகங்களில் ஒன்பதாவது பாடலில் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இங்கு இந்த வடிவம் செப்புத் திருமேனியாக உள்ளதைச் சிறப்பாகக் கொள்ளலாம். அருகேயுள்ள சங்கரன் கோயிலில் அம்மை ஆடிமாதத்தில் தவம் செய்து இறைவனை அடைந்தாள். அஃது "ஆடித்தவசு" என்ற பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திருக்கோயிலில் இறைவி ஆவணி மாதத்தில் இறைவனை நோக்கித் தவம்

இருக்கிருள். இஃது இங்கு "ஆவணித் தவசு" என்ற விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்நாளில் இறைவன் இறைவியின் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து இலிங்கோற்பவ வடிவில் இறைவியின் முன் தோன்றுகின்ருன். இவன் முகலிங்கன் என அழைக்கப்படுகின்ருன். வரதுங்க பாண்டியன் தன் அந்தாதிகளில் "முடைத்தலையிற் பலிகொள்ளு முகலிங்கா" என்றும், "மூன்றுலகந் தொழுதேத்து முகலிங்கா" என்றும், "முடித்ததண்பிறை வேணியு முகலிங்கன்" என்றும் உள்ளம் உருகி ஊறிக்கசிந்து பாடியுள்ளான்.

பராசத்தி பீடம் இந்த ஆலயத்தில் காணவேண்டிய ஒன்று. சத்திதான் முழுமுதற்பொருள்; சத்தியினின்றே முத்தொழில் புரியும் மூவரும் தோன்றினர் என நம்புவது சாக்தம் என்னும் சமயம். இஃது இந்து மதத்தின் அறுவகைச் சமயங்களில் ஒன்று. இதன் அடிப்படையில் ஆங்காங்கே பராசத்தி பீடங்கள் அமைக்கப்பெற்று, சத்தி வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. மொத்தம் 64 பராசத்தி பீடங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. நெல்லை மாவட்டத்தில் இங்கு தவிரக் குற்ருலத்திலும் பராசத்தி பீடம் ஒன்று அமைக்கப் பெற்றுப் பூசனையில் இருந்து வருகின்றது.

இலக்குமணலிங்கம் இந்தத் திருக்கோயிலில் காணவேண்டிய மற்ருென்று. இராமபிரானுக்கு, இலங்கையர்கோன் இராவணனைக் கொன்றதால் 'பிரமகத்தி' என்ற தீவினை ஏற்பட்டதாம். இராமேசுவரத்தில் சிவலிங்கத்தை வழிபட்டு இதைப் போக்கிக் கொண்டதால், அங்குள்ள இலிங்கம் இராமலிங்கம் எனப் பெறுகின்றது. செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனும் முருகன் சூரபன்மனைக் கொன்றதால் ஏற்பட்ட பாவச் செயலைக் (பிரமகத்தி தோடம்) கோவை மாவட்டம் திருமுருகன்பூண்டி என்ற தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலத்தில் சிவனை வழிபட்டுப் போக்கிக்கொண்டானும். எனவே அங்குள்ள இலிங்கம் 'திருமுருகநாதர்' எனப்படுகின்றது. இராவணன் மைந்தன் இந்திரசித்தை இலக்குமணன் கொன்றதால், அவனுக்கு 'பிரமகத்தி' என்ற தீவினை ஏற்பட்டதாம். அதைப் போக்க அவன் இங்கு சிவலிங்கத்தைப் பூசித்தானும். எனவே இஃது இலக்குமண இலிங்கம் எனக் கூறப்படுகிறது.

முகம்மதியர் படையெடுப்பால் இரண்டாம் பாண்டியப்பேரரசு வீழ்ச்சி உற்றது. அதன் பின் பாண்டிய அரசமரபைச் சேர்ந்தோர் திருநெல்வேலி, தென்காசி, கரிவலம்வந்தநல்லூர் ஆகிய திருவூர்களைத் தங்கள் தலைநகர்களாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தனர். அவர்கள் பிற்காலப் பாண்டியர் எனப்பட்டனர். அவர்களில் வரதுங்கபாண்டியன் என்பான் கி. பி. 1588 இல் அரியணை ஏறினன். அவன் கரிவலம்வந்தநல்லூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு கோலோச்சியதாகத் தெரிகிறது. அவனை 'வில்லவனை

வென்றான்' என்றும், 'வல்லம் எறிந்தான்' என்றும் தென்காசியில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

சிவனை முழுதும் மறவாத சிந்தையுடையவன் வரதுங்க பாண்டியன். ''கண்கொண்டு பார்த்த இடந்தோறும் தோன்றும் கருவைப்பிரான்'' என்றும்,

''பாரிடஞ் சூழ்வரத்தான் பலிகொண்டுந் தன்பாதமலர்
சேர் அடி யார்க்குப் பெருவாழ்வு அளிப்பான்''

என்றும் சிவனைப் போற்றுவதினின்றும் இவனது சிவபத்தி தெளிவாகத் தெரிகிறது. ''திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்'' என மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தை அறிஞர்கள் போற்றுவார்கள். திருவாசகத்தைப் போன்ற இம் மன்னனின் அந்தாதிகளைப் படிப்போர் மனம் நெக்குருகிக் கசிந்து இறைவன்பால் ஒன்றிவிடும். எனவே இவை ''குட்டித் திருவாசகம்'' எனப் போற்றப்படுகின்றன. அந்தாதிகளைத் தவிர இம் மன்னன் பிரமோத்தரகாண்டம் என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளான்.

ஐம்பெரும் பூதங்களும் இறைவனின் வடிவங்கள் என்பது திருவருட் செல்வர்களின் திருவாக்காம். இதையே வரதுங்க பாண்டியன் தனது திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியில்,

''ஆதவன் மதிபார் அனல்வெளி புனல்கால் அருமறை யெச்சனென்று
பேதமாம் உருவாய் அருவமாய் நிறைந்த பெற்றியான்'' [எட்டுப்

எனக் கூறுகின்றான். இதன் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட சிவன் கோயில்கள் ஐம்பூதத் தலங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. காஞ்சி 'மண்கோயில்' என்றும், திருவண்ணாமலை 'தீக்கோயில்' என்றும், திருவானைக்கா 'நீர்க்கோயில்' என்றும், காளத்தி 'காற்றுக் கோயில்' என்றும், சிதம்பரம் 'விண்கோயில்' என்றும் போற்றப் பெறுகின்றன. இவ்வாறே கரிவலம்வந்தநல்லூர் தீக்கோயில் என்றும், சங்கரன் கோயில் மண்கோயில் என்றும், கோவிற்பட்டி காற்றுக்கோயில் என்றும், தாருகாபுரம் நீர்க்கோயில் என்றும், தேவதானம் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) விண்கோயில் என்றும் கொள்ளப்பெறுகின்றன.

ஐம்பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதும், பால்வண்ணத்தை உடைய இலிங்கத் திருவுருவைக் கொண்டதும், 'குட்டித் திருவாசகம்' என்று அழைக்கப்படும் அந்தாதிகளால் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றதுமான கரிவலமவந்தநல்லூர் திருக்கோயில் நம்மனோரால் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாம்.
